

Sygn. akt II K 48/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Jakub Wąwoźny

Protokolant – stażysta A. K.

przy udziale Prokuratora –

po rozpoznaniu w dniu 26/04/2018 roku

sprawy: **D. K.** – syna Z. i B. z domu S., urodzonego (...) w A.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 maja 2017 roku w C., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 2.359,00 zł., w ten sposób, że zawierając umowę kredytu ratalnego na zakup komputera marki A. wprowadził przedstawiciela w/w banku w błąd co do osiąganych dochodów i zatrudnienia oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, po czym zaniechał spłaty rat pożyczki, na szkodę Banku (...) z siedzibą w W.,

-tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **D. K.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i po zastosowaniu art. 37a k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Banku (...) S.A. zs w W. kwoty 2.359 zł (dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt dziewięć);

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa(Sądu Rejonowego w Chełmnie) kwotę 180(stu osiemdziesięciu) zł tytułem opłaty oraz obciąża wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70(siedemdziesiąt) zł.

Sygn. akt II K 48/18

UZASADNIENIE

D. K. w dniu 10 maja 2017r. udał się do sklepu (...) przy ulicy (...) w C., gdzie zawarł umowę kredytową nr (...) z bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. na zakup komputera marki (...) w systemie sprzedaży ratalnej. Do umowy oskarżony przedłożył dokument tożsamości, złożył ustne oświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z siedzibą w miejscowości B. 109 (...)-(...) C. i wysokości osiąganych z tego tytułu dochodów. W rzeczywistości D. K. nigdy nie był zatrudniony w wyżej wymienionym zakładzie pracy. Zakupiony w ten sposób komputer oskarżony sprzedał przypadkowo spotkanej na ulicy osobie a uzyskane z tego pieniądze przeznaczył na wyżywienie.

Oskarżony w momencie zawierania umowy kredytowej nie miał zamiaru spłacać zobowiązania, uczynił to z powodu trudnej sytuacji materialnej. D. K. nie zapłacił ani jednej raty kredytu.

dowód: umowa kredytu nr (...) wraz z załącznikami – k. 3-12 akt, zeznania świadka K. O. – k. 19-20 akt, zeznania świadka G. J. – k. 29-30 akt, wyjaśnienia oskarżonego D. K. – k. 34-35, 40-41 akt.

Oskarżony ma 43 lata, jest żonaty, ma jedno dziecko, jest osobą bezrobotną, utrzymuje się z wykonywania prac dorywczych. D. K. był karany.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. K. – k. 34-35, 40-41 akt, karta karna – 62-63 akt, odpis wyroku SR w (...) w sprawie II K (...) wraz z dokumentacją o odbyciu kary – k. 55-58 akt.

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia z art. 286 § 1 kk i wyjaśnił, że nie miał pieniędzy na życie, dlatego złożył nieprawdziwe oświadczenie o zatrudnieniu i wysokości osiąganych dochodów, by w ten sposób otrzymać kredyt, sprzedać uzyskany towar a otrzymane pieniądze przeznaczyć na własne potrzeby. D. K. wskazał, że nie miał możliwości ani zamiaru spłacać zaciągniętego zobowiązania.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, albowiem są one zgodne ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów, które zostały sporządzone w sposób prawidłowy przez powołane do tego organy a ich treść nie była kwestionowana przez strony postępowania. Sąd uznał za wiarygodne także zeznania świadków K. O. i G. J. albowiem są one spójne i wzajemnie się uzupełniają z pozostałym materiałem dowodowym.

Oskarżony podczas przesłuchania złożył wnioski o poddanie się karze w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Do aktu oskarżenia, za zgodą oskarżonego, Prokurator dołączył wnioski z art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie wobec niego wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu po zastosowaniu art. 37 a kk kary 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w stosunku miesięcznym, zobowiązania do wykonywania pracy zarobkowej, obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego i obciążenie kosztami postępowania.

Zgromadzony i oceniony materiał dowodowy dał Sądowi podstawę do przyjęcia, że podejrzany winien jest popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia D. K. przemawiają za uznaniem, iż jego działanie miało charakter umyślny.

Sąd zważywszy, iż w świetle ujawnionego materiału dowodowego sprawstwo i wina oskarżonego a także okoliczności popełnienia przez niego przestępstwa nie budzą wątpliwości, uznał go za winnego – dzieląc kwalifikację prawną oskarżyciela.

Zgodnie z art. 286 § 1 k.k. odpowiada ten, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego niniejszej sprawy należy zauważyć, że oskarżony D. K. w dniu 10 maja 2017 r. w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez zawarcie umowy kredytowej w wyniku wprowadzenia przedstawiciela pokrzywdzonego w błąd co do osiąganych dochodów i zatrudnienia, podczas, gdy nie miał zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 2 359, 00 zł.

Wymierzając karę, Sąd uwzględnił dołączony przez Prokuratora, zaakceptowany przez oskarżonego, wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu uzgodnionej kary. Sąd na podstawie art. 286 § 1 k.k. i po zastosowaniu art. 37 a k.k. wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w stosunku miesięcznym.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary z art. 53 kk i uwzględnił wszelkie ujawnione w toku postępowania okoliczności łagodzące i obciążające. Do okoliczności łagodzących, dotyczących oskarżonego, zaliczyć należało fakt szczerego przyznania się do winy, złożenia wyjaśnień i wyrażenia chęci dobrowolnego poddania się karze.

Przy wymiarze kary okolicznością obciążającą była przede wszystkim wcześniejsza karalność oskarżonego i kwota szkody wywołanej przestępstwem, która nie została dotąd naprawiona.

W świetle ujawnionych okoliczności, w opinii Sądu kara ograniczenia wolności w orzeczonym wymiarze jest adekwatna do stopnia winy, uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu a także spełnia swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego jak i społeczeństwa. Kara w surowszej postaci byłaby reakcją zbyt radykalną w świetle postawy oskarżonego, zaś kara grzywny w świetle sytuacji materialnej nie byłaby uzasadniona. Ponadto kara wolnościowa pozwoli na realizację obowiązku naprawienia szkody.

Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 2,359 zł. Powyższa kwota odpowiada sumie, którą oskarżony uzyskał od pokrzywdzonego banku.

Sąd omyłkowo nie zobowiązał oskarżonego do wykonania pracy zarobkowej, tak jak o to wnosił Prokurator.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 626 § 1 k.p.k. i art. 2 ust.1 pkt. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych i zasądził od podejrzanego kwotę 180 zł tytułem opłaty i obciążył go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70 zł.

SSR – J. W.